

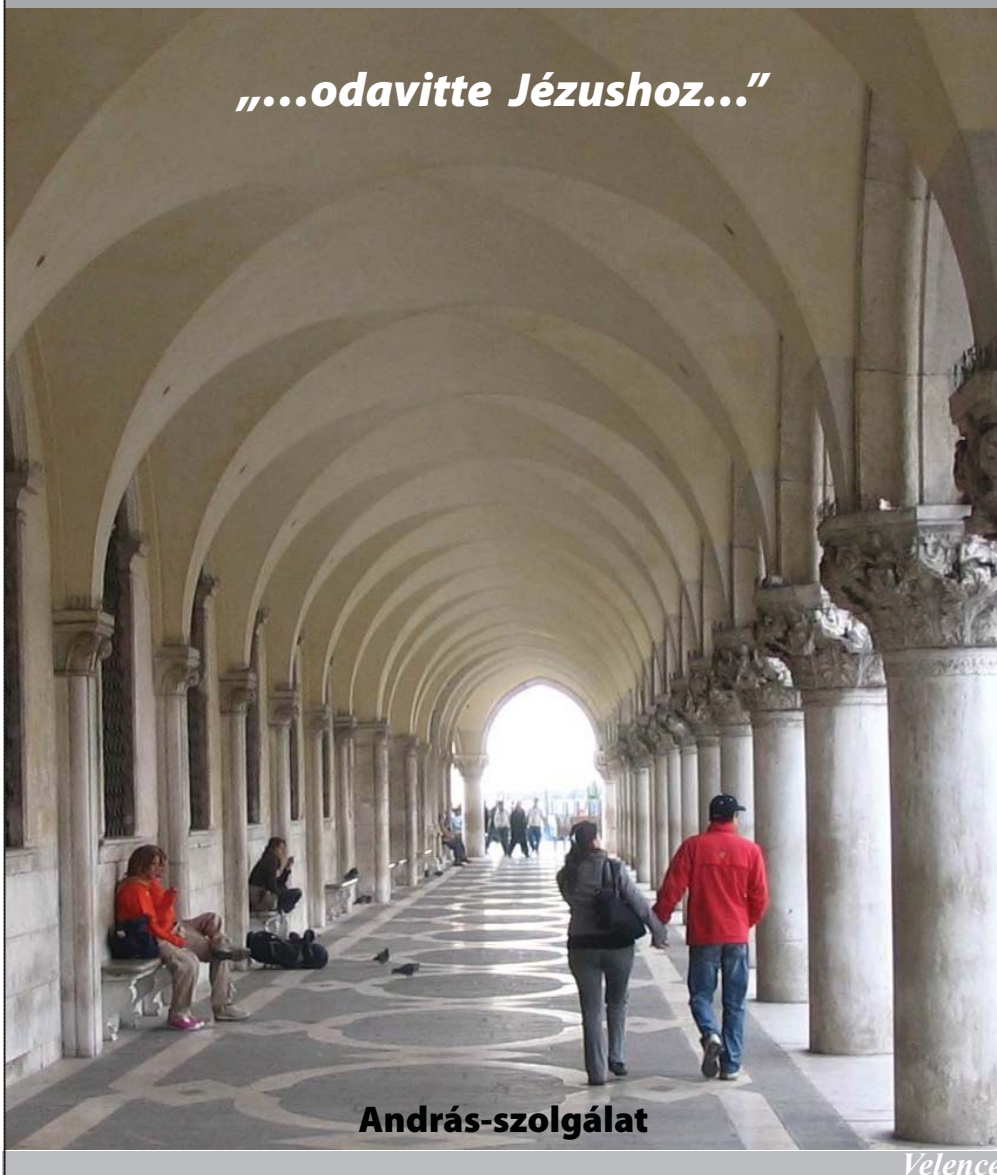

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2008/11

„...odavitte Jézushoz...”

András-szolgálat

Velence

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

„Odavitte Jézushoz”–2008

Idén is különös hangsúllyal foglalkoztunk a gyülekezeti tanév kezdetén keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a tanítvánnyá tétellel. Felkészülésünket három vasárnapi igehirdetés is segítette, melyek címei és textusai a következők voltak:

- „Ki ez?” (Márk 4,35-41)
- „Befutották a környéket” (Márk 6,45-58)
- Adjátok tovább! (Márk 8,1-10)

Szeptember 21-én, 28-án és október 5-én vasárnap a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk: Németh Áron segédlelkész, Püskiné Szécsi Judit, Csinády Melinda lelkészek szolgálatával. Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk a lelkipásztor által írt levéllel is. A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél évtizedben felnőttként megtért és konfirmált több mint 200 testvérünk közül 9-en szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk örömről. Püski Lajos igeszolgálatával hívott a Krisztus által új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba és Németh Áron orgonán és zongorán, valamint verset mondott Tóth-Máté Miklós és Németh Áron.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az október közepén indult Bibliaiskolán pedig megalapozható az igeismeret és a hit. A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. A teljes anyag, gyülekezeti alkalmainkkal együtt megtalálható honlapunkon:

www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Mire szánod oda életedet?

Szeptember 21-én a fél 11-es istentiszteleten a liturgiát vezette és verset mondott: Németh Áron segédlelkész, igeolvasással, imádsággal szolgált Győri Sándor informatikus, aki 8 éve és Abuczki Katalin tanár, aki 3 éve felnőttként konfirmált. Lelki útkereséséről, megtéréséről a 13 éve konfirmált Gondáné Paszternák Klára tanítónő beszélt. A Márk 8,34-38 alapján Püski Lajos lelkész hirdette az igét.

Kedves Barátaim! Kedves Testvéreim!

Életét odaszánva mindenki megy valami/valaki után. A cél érdekében megtagadva önmaga vágyait lemond sok mindenről. Biztos, hogy jó cél mozgat? Biztos, hogy érdemes megfizetni annak az árát? Lehet, hogy még eddig ez nem tudatosult benned. Érdemes lenne az átgondolásra időt szánni!

Csináljunk egy kis számvetést! Jézus kérdezi: „Mit használ az embernek, ha...?” Egy ismeretlen szerzőjű vers így folytatja.

„Ez azt jelenti:

Mit használ az anyának, ha lakását szépen berendezi, De annak lakóit elhanyagolja?

Mit használ az apának, Ha gazdagságot szerez családjának, De az irántuk érzett szeretetet elveszíti?...

Mit használ az embernek, Ha bibliai alapelvekkel foglalkozik, De nem cselekszi, amit Jézus parancsol?...”

Az élettől törvényszerűen vele jár a lemondás, elvesztés is. A kérdés csak az, hogy mit miért érdemes hátrább sorolni az életünkben. Az élet többet ér, mint amennyit a világ kínál érte.

„Aki utánam akar jönni...” – ez egy jó lehetőség! Jézusért érdemes sok mindent hátrább sorolni életünkben és másokat pedig el is hagyni. Jézusért érdemes

Mire szánod oda életedet?

magunkat megtagadni, keresztünket felvenni, és vele sorsközösséget vállalni, mert ha nem, akkor elveszítjük az életet. *Örömhír: az élet mégis megmenthető!* Az engedetlenséget megtagadva, a bűnnek meghalva lehet megmenteni az életet. Csak a teremtő, megváltó Úrral lesz tied az igazi élet, már itt, most az örökkévalóságra kihatóan.

Mindez mostani döntésedtől függ! A gazdacseré lemondást, értékrendváltozást jelent. Szánd oda életedet, a hiábavalóságok istenítése helyett, Jézus követésére! Megéri! *Amiről most döntöttél,* azt az „Emlékeztető önmagamnak” című kis lapra jegyezd fel! Segíteni akkor tudunk, ha kételyeidről és döntéseidről tájékoztatás bennünket. Ámen!

Az istentiszteletre hívott érdeklődők a következő imádságot mondhatták el, és döntéseikről a cikksorozat végén található emlékeztető alapján gondolkozhattak el. Kedves Olvasó, ezt Te is megteheted!

Imádság: Köszönöm Istenem, hogy felkeltetted bennem a vágyat az élet igazi értelmének őszinte keresésére.

Odaszánom magam a Jézusban felkínált szereteted megismerésére.

Segíts, hogy kitartóan éljek a gyülekezetben felkínált ilyen lehetőségekkel! Ámen!

Abucki Katalin és Győri Sándor

Deja vu

17 évvel ezelőtt, már láttam magam egy hasonló helyzetben. Utolsó éves voltam a főiskolán, amikor nagy világmegváltó beszélgetéseink voltak. Mindannyian kerestük a helyünket, próbáltuk megérteni a körülöttünk lévő világot. Az egyik csoporttársam egy kis gyülekezet tagja lett és hétről hétre egyre lelkesebben érkezett vissza a kollégiumba. Szimpatikus volt, hogy képes volt hinni valamiben. Amit én addigra úgy éreztem, hogy csak külsőségekben van jelen és az én gondjaimra nem képes választ adni. Kiábrándultságom legfőbb oka a szüleink hosszú, harcos válása volt. Amit csak megerősített, hogy egy kis szabolcsi búcsújáró helyen nőttem fel, látva annak képmutató mindennapjait. Így biztos voltam benne: Isten nem létezik. Azonban egyre kíváncsibbá lettem, miért hiszi ő épp az ellenkezőjét. Saját magam megnyugtatóra kísértem el mégis egy vasárnapi összejövetelükre. Borzasztóan zavarban voltam, mert nem ismertem senkit, nem ismertem az énekeket, nem értettem az alkalom rendjét. Ugyanakkor megdöbbsentett, hogy milyen sok fiatal láttam magam körül, hogy ránézésre mennyire boldognak tündek, hogy volt valaki, aki az összejövetel végén megkérdezte, hogy vagyok. Így pontosan tudom, mit érezhetnek most azok a vendégeink, akik most először vannak itt közöttünk. Én akkor a következő héten talán saját szkepticizmusomat akartam tesztelni, de akkor már egyedül is elmerem menni. Kíváncsi lettem rájuk. Lassan azzal szembesültem, hogy az én jól felépített védekező mechanizmusaim

Deja vu

valójában önbecsapásokon működött. Itt és így találkoztam újra Isten megszólító szavával. Legnehezebb számomra, az volt, hogy az önmagamról kialakított jó kislány kép sokáig megakadályozott abban, hogy saját hibáimat és bűnösségemet tisztán és világosan lássam.

De emlékszem arra a felszabadultságra, amikor képes voltam elhinni, hogy Isten így és ennek ellenére valóságosan szeret engem. Akkor abban a helyzetben világosan láttam a hozzá vezető helyzeteket, emlékeket és embereket. Azt tudtam, mit nem szeretnék folytatni, de hogyan tovább még elég bizonytalan volt. Gyülekezetben azonban hamar problémává vált a katolikus háttér, családom ill. az a Keresztény Ifjúsági Egyesület, amit ugyanekkor ismertem meg. Itt egy kicsi megtért fiatalokból álló mag próbált nem hívó fiatalokat elérni, azok szokásai és kultúrája segítségével bizonyosságot tenni. Amikor a gyülekezetben konkrét választás elé állítottak, úgy éreztem hiteltelenné válnék önmagam előtt, ha csak azért fordítanék hátat nekik, mert ők nem elég keresztyének. Így váltam hajléktalanná és újból keresővé. Azt éreztem, hogy itt az alkalom, hogy tudatosan dönhessek arról hová melyik felekezethez, gyülekezethez szeretnék tartozni. Hosszas keresgélés után jutottam el ide. Az első benyomásom az volt, hogy megérkeztem, otthon vagyok. Így lettem a felnőtt konfirmáció után a gyülekezetünk tagja hivatalosan is.

Ha ma valaki, azt kérdezné tőlem, mit jelent nekem keresztyénnek lenni, röviden három szóval tudnék válaszolni. Számomra: szabadságot, félelemnélküliséget és felelősséget jelent. Szabadságot jelent, annyiban, hogy valóban azzá lehetek

amilyennek ő valamikor elképzelt engem és amilyennek én látni szeretném magam. Folyamatosan lehetőséget add arra, hogy döntéseim szabadok legyenek, megengedi, eltűri és szeretettel elviseli a hibáimat is. Félelemnélküliség nem azt jelenti számomra, hogy nem féltem a szereteteimet vagy nem izgulok a havonta jelentkező számlák miatt. De ma már értem, hogyan voltak képesek emberek háborúkat, katasztrófákat, családi tragédiákat túlélni. Mindenünk elveszíthető a pillanat tört része alatt. A hitünk, belső bizonyosságunk azonban csak a miénk. Az, hogy utunk nem itt ér véget, nem terhel fölösleges görcsökkel. Az elmúlt években sosem féltem a magánytól. Nemcsak azért, mert szerető család vesz körül, hanem mert bárhol, bármikor, bármivel volt kihez fordulnom, segítséget kérnem imádságaimban, köszönetet mondani hálaadásaimban.

Felelősség pedig önmagam és a közösség iránt. Önmagam felé, mert Istennek terve van az életemmel. Ennek betöltéséhez erőre, energiára és egészségre van szükségem ma és holnap is. Közösség iránt, ahol elsősorban a családom: a párom és a gyermekeim vannak rám bízva. Mellettük a gyülekezet, aminek megtartó, egymásterhét hordozó erejét olyan sokszor tapasztaltam meg az elmúlt években a kismamakörben, aminek tagja lehettem az otthon töltött évek alatt.

Így csak bízhatni tudom vendégeinket, hogy a kis csoportok beszélgetései sok felmerülő kérdésre tudnak válaszolni, egymás megélt élethelyzetei képesek segítséget adni. Istennel való járás nem jelent gondtalan, próbák nélküli utat, de adhat válaszokat életünk értelmére.

Gondáné Paszternák Klára

Hogyan lehet tartós a békességed?

Szeptember 28-án a fél 11-es istentisztelet liturgiáját Püskiné Szécsi Judit lelkész vezette, igeolvasással és imádsággal a 15 éve felnőttként konfirmált Simon Csaba agrármérnök és felesége, Gaál Éva agrármérnök szolgált. Lelki útkereséséről, megtéréséről a két éve felnőttként konfirmált Dr. Tóth Béla egyetemi oktató tett bizonyosságot. Reményik Sándor versét Tóth-Máthé Miklós író mondta el. A Ján 14, 25-29 alapján Püski Lajos lelkész szolgált.

Kedves Barátaim!

Ki az, aki vágyik igazi, tartós békességre? Bizonyára mindannyian. De csak a nagyrészt általunk munkált mulandóra, vagy arra a békességre, amelyet csak az Örökkévaló Istentől lehet kapni? Milyen békességet szeretnél? A régi rómaiaknál Pax a béke, katonai győzelem, a görögöknél Plutó a pénz és béke istene volt. Napjainkban is sokan úgy gondolják, hogy a béke a katonai, gazdasági hatalomra épül csupán. Talán néha mi is így véljük?

Az Istentől kapott család, egészség, életkor, anyagiak megtartásáért is nagy áldozatot hozunk, és elvesztésük félelemmel, nyugtalansággal tölt el. Reményik Sándor *Békesség Istentől* című versében többek között így írt:

„Nincs nyugalom, nincs nyugalom – a szív,
Amíg ver mindörökre nyugtalan.

De mindörökké nyugtalanul,

Istentől békessége van.

Nyugalma nincs, de békessége van.

Békesség Istentől.”

Hogyan lehet tartós a békességed?

Jézus ígérte: „Az én békességemet adom nektek...” Ez a békesség a halál legyőzésén és a Jézusért kapott bűnbocsánaton nyugszik, és a világ gonosz hatalmaiból való kiszabadulást is adja. A Jézustól kapott békesség tartalma: bűnbocsánat által meg-

békélés Istennel, környezetemmel és önmagammal. Ezt a békességet Isten kegyelemből ajándékozza a megtérő embernek.

„Nem úgy adom, ahogy a világ...”, vagyis nem szűkösen, nem rövid időre, nem zsarolásként, ezért nem is veheti el a világ, a körülmények. Jézus ígérete szerint a Vigasztaló, azaz a Szentlélek velünk marad, ezért nem kell félnünk. Nyugalmunk gyakran nem lesz, de a békességünk megmarad. *Kész vagy-e elfogadni az Úr békességét?*

Ez a békesség csak Jézust követve lehet a Tied. Csak így tölthet be az ő békessége. Akik Krisztusban békességet nyertek, azokból pedig belülről áradjon kifelé az Úr békessége.

Ha békességre vágysz, akkor jegyezd fel a most hozott döntéseidet. Segíteni akkor tudunk, ha kételyeidről és döntéseidről tájékoztatsz bennünket. Mondd velem őszintén a következő imádságot! Ámen!

Imádság: Hálát adok Istenem, hogy segítesz jobban megismerni önmagam, és békességeddel akarsz megajándékozni. Bocsásd meg, hogy bár hittem létezésedben, de eddig nem engedelmeskedtem akaratomnak. Segíts, hogy ne jóságomban bízzak, hanem megszülessen bennem a Krisztust elfogadó új ember! Ámen!

Tóth Máthé Miklós verset mond

A szabadság öröme

Örömmel mondom mindenkinek – így, 54 évesen, két és fél évvel a konfirmáció után –, hogy hálás vagyok a Jóistennek, mert velem volt eddigi életemben, és bizonyosságot teszek Róla, hogy megtapasztalhattam dicsőséges kegyelmét. 6 évvel ezelőtt jöttem először ide, a Bolyai úti templomba, és ültem le a hátsó sorok egyikébe. Akkoriban még alkoholistaként pusztítottam magam.

Görög katolikus falusi környezetbe születtem, szüleim kérésére meg is kereszteltek. Rendszeres volt életünkben, hogy – bár a Bibliát nem olvastuk – minden vasárnap szépen kiöltözve a templomba mentünk. Debrecenben

jártam középiskolába, és a hazautazások alkalmával is szívesen jártam a kismisére. Megnyugvással töltött el mindez, és jó volt szüleimre hallgatni.

Egyetemista, „felnőtt” koromban már nem jártam templomba, és nem is gondoltam arra, hogy szükségem van az Istenre. Nem tagadtam meg Őt, de úgy véltem, egyedül is boldogulok.

A végzés után az egyetemen maradtam, tanítottam, kutattam, 2 évig külföldön is. A házasságomhoz sem kértem Isten segítségét, és bár tudtam, hogy vannak közöttünk tulajdonságbeli eltérések, azt gondoltam, hogy majd közelebb kerülünk egymáshoz. Túlságosan is bízam magamban.

Először édesanyám halála rendített meg, aki 50 évesen halt meg pár év alatt a gyógyszerre ivott alkoholtól. Akkoriban én még egyáltalán nem szerettem a sör keserű ízét, hála Istennek, mindig hánytam is tőle hamar. Aztán egyre-másra kezdtek

jönni olyan problémák az életemben, amelyekről kényelmetlenül éreztem magam. De a legnagyobb baj azzal volt, hogy elhittem, hogy mindazt, amit elértem, magamnak köszönhetem, önhitt lettem, türelmetlen, büszke és makacs. Hitetlenül éltem, és a hibázástól való félelmem miatt 38 évesen már rendszeresen ittam. Később, másfél év szárazság után visszaesve

kértem először orvosi segítséget.

Aztán 7 éven keresztül csak abban bíztam, hogy segít egy orvos vagy valamilyen gyógyszer, amivel le tudom tenni az alkoholt. Többször voltam kórházban, ötször ültettek be a bőröm alá

gyógyszert az alkohol ellen, de mindig visszaestem.

Félpíásan mentem el 20 év után megint egy görög katolikus misére, tele voltam önsajnálattal, önváddal, és sokszor ott sírtam, hogy miért vagyok ilyen szerencsétlen...

De a templomban már megéreztem, hogy jó helyen vagyok, és meg is talált nemsokára egy bibliamagyarázó előadás sorozatnak a hirdetése, és eljutottam az Anonim Alkoholisták csoportjába is. Attól kezdve, 2002 végétől már nem kellett innom. Ma 2188 napja nem ittam alkoholt, ami nem érdem, hanem kegyelmi állapot. A Biblia olvasása és az önsegítő csoport látogatása jelentették számomra a kiutat. Különösen fontos volt, hogy itt, a Nagyerdei gyülekezetben is megtapasztaltam, nem vagyok egyedül. Elkezdtem keresni a lehetőséget, hogy bekapcsolódjak a gyülekezet közösségi munkájába. Megkértem

A szabadság öröme

Tiszteletes Urat, hogy beszélgessünk el a hit dolgairól, és az előttem lévő útról, majd elkezdtem járni a Bibliaiskolába, ahol leg többet Jézus Krisztusról tanultam. Akkor már rendszeresen olvastam a Bibliát, de csak később világosult meg számomra, hogy nemcsak Teremtő és Gondviselő a mi Istenünk, hanem Ő a Megváltónk is a Jézus Krisztusban.

Szenvedélybetegként különösen sokat jelent elfogadni, hálásnak lenni Isten áldozatáért, mert képtelen volnék egyedül elviselni a sok szennyes bűnöm következményét. Megértettem, hogy Krisztus tanításai és példázatai a szeretetről szólnak, cselekedetei pedig a zsinórmértéket jelentik, és ha tanácstalan vagyok, csak gondolkozzak el, hogy mit tenne Ő. Imádkozzak, hogy alázattal tudjak élni, és, hogy az első gyors gondolatomat megvizsgálva „engedjem” Őt előre.

Hálás lehetek, hogy a Jóisten eddig megtartott engem, és remélem, még szándéka van velem. A megtérésem óta visszakaptam mindent, amit elittam. Egészséges vagyok, élvezem a tanítást az egyetemen, és 4 hónapja kötöttem házasságot egy olyan lánnyal, akire már 30 éve is felfigyeltem, mert tetszett az arca. Beszélgetéseinkből tudtam meg, hogy Ő is hitben járó. Házasságkötésünk másnapjától kezdve minden reggel együtt imádkozunk, naponta olvasuk a Bibliát, és így az Isten dicsőségéért élve még többet tudunk tenni másokért.

A tanítás mellett az életem része lett, hogy segítsen a még szenvedő szenvedélybetegeket, hálát adva a Jóistennek, hogy lenyújtotta értem a kisujját, és én észrevettem, és képes voltam belekapaszkodni, hogy felemelhessen.

Dr. Tóth Béla

Miért legyek tagja a gyülekezetnek?

Október 5-én a fél 11-es istentiszteleten a liturgiát Csinády Melinda beosztott lelkész vezette. Igeolvasással a 15 éve felnőttként konfirmált Andirkó Margó, imádsággal az 5 éve felnőttként konfirmált Bartikné Kovács Emőke szolgált. Hitre jutásáról és gyülekezetünkhöz való tartozásáról a 13 éve felnőttként konfirmált Győriné Tóth Edit beszélt. A Ján 10,1-14 alapján Püski Lajos lelkész szolgált.

Kedves Barátaim!

Ha egy debreceni ember azt hallja, hogy pásztor, akkor természetesen a hortobágyi pásztorkodásra gondol. Amikor azonban Jézus azt mondta, hogy „én vagyok a jó pásztor”, akkor ő az ókori közelkeleti pásztorkodás alapján beszélt. Ott nagyrészt sziklás, bozótos, hegyi legelők voltak, ahol még éltek a nyájra veszélyes nagy vadak is. A pásztor elől haladva kereste a jó legelőt, és a forrásvizet, valamint elűzte a vadakat. Éjszakára a pásztorok a botjuk alatt megszámlálva engedték be a biztonságot jelentő kőfalak közé a karámba a juhokat. Reggel pedig nevükön szólítva hívták ki juhaikat, akik megismerve a hangot, követték saját pásztorukat.

Elemi létszükségletünk – nem csupán a kenyér, a víz, hanem a *védelem, gondoskodás, vezetés*. Jézus a jó pásztor, és nyájának közössége által kaphatjuk meg a szükséges védelmet. Az Úr úgy gondoskodik övéiről, testi, lelki, szellemi értelemben is, hogy még másoknak is adhatunk a kapott áldásokból. Az elől haladó pásztor követése által lehet eligazodni a világ útvesztőjében. Ha nem követed folyamatosan a pásztort, akkor hamarosan halló távolságon kívülre kerülsz, és elsodor a világ.

Miért legyek tagja a gyülekezetnek?

Jézus legyen a jó pásztorod! Ha nem Őt, akkor valami/valaki mást követsz! A politikai, szellemi vezetők gyakran vétkeznek. Jézus nem akar belőled meggazdagodni, hiszen ő önmagát megüresítve, életét adta értetted is.

Miért legyek tagja a gyülekezetnek? Tudjuk, hogy a nyáj, a gyülekezet nem a tökéletesek gyűjteménye, mégis oda kell tartoznom. *Akiknek Jézus a pásztor, azok Őt követik, és így egy nyájba tartoznak.* Isten a közösségben sok áldást helyezett el a mi számunkra is. *Ha valamiben most döntöttél,* emlékeztetődül jegyezd fel magadnak. Ha tájékoztatsz döntésedről, akkor tudunk további segítséget adni. Ha szeretnél a jó pásztor nyájának, a gyülekezeti közösségnek áldásaiban részesülni, akkor csatlakozz most hozzánk, és mondd velünk a következő imádságot!

Imádság:

Istenem, most már tudom és vallom, hogy az élet csak az örökkévaló távlatot is nyitó hit által működik. Odaszánom magam hittel Krisztus követésére. Segíts, hogy örömmel éljek és szolgáljak néped Nagyerdei Gyülekezetében! Ámen!

Simon Csaba és felesége Éva

Az én kis mustármagom

Amikor felnőttként megtértem, eleinte sok, ma már mulatságosnak látszó gondolat gátolt megélni a felszabadult Krisztushoz tartozást. Például a kisfiamat két éves koráig azért sem kereszteltük meg, mert féltem, nem lesz pénzünk ünneplő ruhát venni. Ma már eszembe sem jutna, hogy kamasz gyerekeimet öltözékük miatt tartsam távol az istentisztelettől vagy más gyülekezeti alkalomtól. Sőt! Jöjjenek, ahogy vannak, hiszen ki más tudná jobban megigazítani őket, ha nem a megváltó Krisztus. Nem tudok elégszer hálát adni az Úrnak, hogy nagyon szeretnek idejönni, barátok és szerető felnőttek közé. Az ifis csoportokban társakra találhatnak, és ifjvezetőik tanácsait, példáját sokszor könnyebben elfogadják, mint az unalomig hallott szülői intelmeket.

Az élet megannyi területén tapasztalom, milyen jó ebben a testvéri közösségben élni. Sok olyan alkalom adódik, amikor szembeülök vele, mennyi képességgel ajándékozott meg Istenem. Például tudok, és nagyon szeretek énekelni, és a gyülekezetben erre is lehetőségem van. Luther ezt mondta: „aki énekel, kétszeresen imádkozik”, és számomra ez elmondhatatlan öröm forrása. A gyülekezet úgy ölel körül, mint egy igazi, erős család. A konfirmációmát követő néhány évben a férjem még útkereső ember volt, kérdéseivel, kétségeivel nehezen birkóztunk. Egyedül nem sokat

Az én kis mustármagom

tudtam volna neki segíteni, hisz én is tapasztalatlan voltam a hit dolgaiban, de nem maradtunk magunkra. Barátaink hívtak bennünket a gyülekezetben működő házaspári kör alkalmaira. Sok hasonló buktató volt az életünkben, és tanácsot, megértést tudtunk adni egymásnak, s főként imádkozhattunk egymásért. A Bibliára támaszkodva Isten bölcsessége volt a forrása a nehéz helyzetek megoldásának, s örömmel mondom, hogy ma már – hosszú évek óta – együtt veszünk úrvacsorát a férjemmel. Mostanában, amikor ott lépkedünk egymás mellett úrvacsorák alkalmán, eszembe jutnak azok a régi idők, amikor még a férjem nélkül mentem az úrasztalhoz, és az istentisztelet végén összeszorult a torkom, látva, hogy gyülekezetünk lelkész házaspárja, férj és feleség egymással szemben állva, egymásra tekintve isznak a közös pohárból. Tudtam, hogy türelmesnek kell lennem, és bíznom kell az Úrban, abban, hogy egyszer majd mi is fogunk együtt úrvacsorát venni a férjemmel, de azért csöppet sem volt könnyű ez a várakozás. Most pedig végtelenül hálás vagyok Istennek, köszönöm neki a testvéreket, barátokat, akik végig velünk voltak, és átsegítettek bennünket ezen a nehéz időszakon.

Aki keresztyénné lett, nagyon jól tudja, hogy nem egyszerű lépés átadni magunkat Istennek, de ha egyszer átéli az ember, milyen is az, óriási erőt ad továbbmenni ezen az úton.

Istentől más-más tudást, képességeket, érdeklődési kört kaptunk, és ha ezeket felhasználjuk arra, hogy az Ő akarata szerint egymást segítsük, megörvendeztessük, azzal mindnyájan gazdagodunk. Nem tudom elmondani, mennyi szeretetet,

segítséget, bátorítást kaptunk tettekben és szavakban, amióta befogadott bennünket a gyülekezet. Hiszem, hogy mindennek a jónak a forrása Isten.

Minden évben van egy hét az életünkben, amikor néhány százan a gyülekezetből, kicsik és nagyok, fiatalok és idősek elutazunk Sátorajáújhelyre táborozni, együtt keresni Isten akaratát, és az Ő közelségét. Ez a hét maga a csoda. Ha elképzelem, hogy ilyen lehetne a világ, ha benne minden embernek az lenne a legfontosabb, hogy értse és kövesse Isten akaratát, akkor megértem, miért nem lehetek csöndben visszahúzódozó, csak otthon Bibliát olvasgató keresztyén, és miért kell minél több emberrel megismertetni az Evangéliumot, hogy ők is részesei lehessenek mindennek.

Hálát adok Neki a lehetőségért, hogy alkalmatlanságom ellenére most mégis bizonyosságot tehetek Róla, hiszen a Bibliában, Máté evangéliumában Krisztus ezt mondja:

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.” (Máté 10,32)

Győriné Tóth Edit

Andirkó Margó és Bartikné Kovács Emőke

Emlékeztető önmagamnak...

A következő döntéseket hoztam:

- Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- Lelki fejlődésemhez címemet megadva kérem a lelkipásztorok segítségét.
- Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.

Segítsen Isten ezek megvalósításában!

Képek

az András-szolgálatos vasárnapokról

Emlékezzünk...

Dr Vágó László

egykori presbiterünkre a temetésén elhangzottakkal: *„Ezt mondja a Szent, az Igaz: Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan*

nem kerül ki többé, és felírom rá az én Istenemnek nevét.” (Jel 3,12)

Hálaadásra gyülekeztünk össze a kémia-fizika szakos középiskolai tanárért, aki közben villamosmérnök is lett, és a főiskolai tanszékvezetőért. Legyen hála Istennek 47 évi házasságukért, az édesapáért, nagypapáért, családszeretetéért. Dicsőíttessék Urunk a hitben testvérünkért, és korábban gyülekezetünkben végzett presbiteri szolgálatáért.

Oszlop volt a családban – iskolában – gyülekezetben. Mindig számíthattunk melegszívű, barátságos egyéniségére, hitből fakadó szolgálatkészségére, és távlatosan gondolkozó bölcsességére.

De most koporsót látunk. Aki sokáig mások támasza volt, utóbb gondozásra szorult, és mintha egy számunkra nagyon kedves oszlop végleg kidőlt volna.

De hittel messzebb láthatunk! Aki a történelem viharában, ideológiai zűrzavarai között végig kitart a hitben, az győz, üdvözülni. Jézus elment, hogy megkészítse a helyet a mennyei hazában, az Isten „templomában” az őt szeretőknek. Nagy vigasztalás nekünk, hogy „onnan nem kerül ki többé, és felírom rá az én Istenemnek nevét”. Földi életünknek az ad értelmet, most vigasztalást, hogy oszlopok leszünk az örök hajlékokban. Ámen!

Épüljünk és építsünk (13.)

Október közepén volt egy éve annak, hogy Presbitériumunk, hosszas, alapos előkészítő, tervező munka után meghozta a döntést a Bolyai utcai épületeink bővítéséről. 2007 október 7-én vasárnap vetített képek segítségével ismertethettük meg ezt a tervet gyülekezetünk közösségével. A missziói és épületbővítési tervünk a Szivárvány 2007/10. számában jelent meg.

Most már az építkezés végéhez közeledünk. A közelmúltban vehettük birtokba egyik gyülekezeti családunk adományaként az átriumba kapott székeket és asztalokat. Az átalakítási részen beszabályozták az ajtókat. A 13-as termünkben elkészült az új parketta. Oda szeretnénk olyan berendezést vásárolni, amely alkalmas lesz egy kiscsoport foglalkozására, személyes beszélgetésekre és alkalmanként a hivatali vendégeink elszállásolására is.

Az új, tágasabb gyülekezeti konyha bútorzata is elkészült. Reméljük, az átalakítási területen a külső vakolat is hamarosan kész lesz.

A szolgálati lakás konyhájának belső felújítása, valamint még néhány fontos berendezési tárgy beszerzése viszont még hátra van.

Istennek hála, hogy az elmúlt egy év alatt emberi reménységeink feletti módon áldást kaptunk.

Köszönet minden imádságért, adományért, kétékezi segítségért. Bízunk benne, hogy a még hiányzó kb. 3 millió forint is össze fog gyűlni.

Legyen dicsőség az Úrnak, hogy ezzel az építkezéssel, hálaáldozatunkkal is részt vehetünk Urunk örökkévaló, üdvösséges tervének Nagyerdei megvalósulásában.

Püski Lajos

„Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,14)

Hírek

♦ **Úrvacsorai közösség** lesz november 9-én vasárnap délelőtt mindkét istentiszteleten.

♦ November 16-án vasárnap, az istentisztelet keretében egy **ifjúsági csoportunk mutatkozik be.**

♦ **Filmklub** lesz november 22-én délután 5 órakor.

♦ **Családi istentisztelet** lesz november 30-án, vasárnap délután 3 órától a hittanos gyerekeknek és szüleiknek.

♦ November 30-án **Teaház** keretében Gonda László számol be vetített képes előadással Indiáról, és az ott tartott missziói konferenciáról.

Imádkozzunk...

- ♦ érdeklődő, lelkiileg kereső barátainkért,
- ♦ adventi készülődésünkért,
- ♦ az épületbővítés kínálta lehetőségeinkért,
- ♦ nemzetünk lelki, erkölcsi megújulásáért.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

November 9. Fülep Máté énekel, Böszörményi Judit zongorázik.

November 16. Sepsy Károly orgonál.

November 23. A Vox Antiqua együttes énekel, vezényel Kiss Csaba.

November 30. Soós Gábor orgonál.

December 7. Szabados-Szabó Bernadette énekel, Böszörményi Judit zongorázik.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 700 példányban
16. évfolyam 11. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917